

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ronny Rohart

Motpart: Federale Pensioendienst

Domslut

Artikel 4.3 FEU, i förening med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, vilka fastställdes genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det vid beräkningen av en arbetstagares pensionsrättigheter — i en situation där denne arbetstagare haft anställning i den aktuella medlemsstaten innan han blev tjänsteman inom unionen och som, sedan han blivit tjänsteman inom unionen, fullgjort sin obligatoriska militärtjänstgöring i nämnda medlemsstat — nekas nämnda arbetstagare att komma i åtnjutande av möjligheten att likställa den period då han fullgjorde militärtjänst med en period av faktiskt arbete såsom anställd när han skulle ha haft rätt härtill om han, vid tidpunkten då han blev inkallad eller under åtminstone ett år under de tre år som följde efter det att han avslutat militärtjänstgöringen, hade haft en anställning som omfattas av det nationella pensionssystemet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 28.5.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Oldenburg — Tyskland) — NK

(Mål C-231/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Transport — Vägtransport — Förordning (EG) nr 561/2006 — Förordning (EU) nr 165/2014 — Skyldighet att använda färdskrivare — Undantag för fordon som används för transport av levande djur från lantbruk till lokala marknader och omvänt eller från marknader till lokala slakterier)

(2019/C 131/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Oldenburg

Part i målet vid den nationella domstolen

NK

Ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Domslut

Begreppet lokala marknader i artikel 13.1 p i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 ska tolkas så, att det inte kan avse vare sig den transaktion som görs mellan

en jordbrukare och en grossist som handlar med boskap eller själva grossisten som handlar med boskap, vilket innebär att det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse inte kan utsträckas till att omfatta fordon som transporterar levande djur direkt från lantbruken till de lokala slakterierna.

(¹) EUT C 221, 25.6.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam — Nederländerna) — Verkställighet av den europeiska arresteringsorder som utfärdats mot TC

(Mål C-492/18 PPU) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artikel 12 — Fortsatt frihetsberövande — Artikel 17 — Tidsfrister för verkställande av den europeiska arresteringsordern — Nationell lagstiftning som föreskriver att frihetsberövandet med automatik ska upphöra 90 dagar efter gripandet — Tolkning som är förenlig med rambeslutet — Avbrytande av tidsfristerna — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 6 — Rätt till frihet och säkerhet — Tolkningar av den nationella lagstiftningen som går isär — Klarhet och förutsägbarhet)

(2019/C 131/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

TC

Domslut

Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den bestämmelse som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det föreskrivs en generell och ovillkorlig skyldighet att försätta en eftersökt person som gripits med stöd av en europeisk arresteringsorder på fri fot så snart som det förflutit 90 dagar räknat från gripandet av vederbörande, när det finns en stor risk för att personen avviker, vilken inte kan minskas till en godtagbar nivå genom vidtagandet av lämpliga åtgärder.

Artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell rättspraxis enligt vilken det är möjligt att hålla den eftersökta personen frihetsberövad längre än den nämnda 90-dagarsfristen med stöd av en tolkning av nämnda nationella bestämmelse enligt vilken denna frist avbryts när den verkställande rättsliga myndigheten antingen beslutar sig för att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol eller beslutar att avvakta svaret på en begäran om förhandsavgörande som framställt av en annan verkställande rättslig myndighet eller beslutar att skjuta upp beslutet om överlämnande av det skälet att det i den utfärdande medlemsstaten skulle kunna finnas en verklig risk för att förhållandena under frihetsberövandet kommer att vara omänskliga eller förnedrande, såvitt denna rättspraxis inte säkerställer nämnda nationella bestämmelses förenlighet med rambeslut 2002/584 och uppvisar skillnader som kan leda till att längden på frihetsberövanden blir olika.

(¹) EUT C 381, 22.10.2018.